

Суботе мог детињства

[Добрица Ерић](#)

Суботом је река [Гружа](#) текла
најбистрија испод цветних грана
суботом је моја мајка пекла
хлеб кисељак за недељу дана.

Још од зоре ватра је певала
под чађавим шеширићем крова
под којим су потом изгревала
бела сунца пшеничних хлебова.

Било нас је десетак у кући
и сви смо се радовали белим
суботама кад хлебови врући
замиришу под воћкама зрелим.

Још се плави мајчина блузица
сашивена од парчета неба
и румена ружа њеног лица
над брдашцем миришљавог хлеба.

Хвала њеним рукама и хвала
тој кућици с црном капом крова
која нам је суботом рађала
бела сунца пшеничних хлебова.

По лицу ми ромињају кише
и снег кити као цвет од зове
мој завичај што ми још мирише
на румене суботње хлебове.

Песнички мотиви

Детињство

Песничке слике

Суботње јутро

Осећања

Чежња

Визулни и чулни утисци

Звук:

Мирис:

Додир:

МАЈКА

Напиши како би изгледала
„субота твог детињства“.

Примери стилских средстава

Персонификација

Епитет

Метафора